

[Tove Lindbo Larsen]

har fungeret godt, og er derfor tilfredse med, at det fremgår igen.

Som det nok er fremgået af mine synspunkter, er socialdemokratiet positivt over for lovforslagets gennemførelse, og vi håber på en velvillig behandling fra alle parter ved udvalgsbehandlingen.

Nathalie Lind (V):

Alle ønsker, at forbrugerne skal have de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bedømme, om en handel er fordelagtig – ikke mindst nu, hvor lønnen er låst fast og reallønnen går ned. Det var også synspunkterne bag loven om mærkning og skiltning – hvor vi ganske vist havde indvendinger, men som vi nu lever med – men her var udtrykkeligt nævnt, at oplysningerne skal gives på en sådan måde, at de ikke bliver til ulempe for erhvervslivet. Den samme holdning finder vi ikke her i kreditkøbsloven. Jeg mener, man skaber en kunstig problematik og forlanger oplysninger, der er uden virkelig interesse for forbrugerne – jeg kan henvise til betænkningen – og til voldsom ulempe og besvær for erhvervslivet. Det, jeg tænker på, er naturligvis kravet om beregning af den effektive rente.

Tiden nødvendiggør, at jeg holder mig til de to hovedspørgsmål, som jeg ser i lovforslaget: fortrydelsesretten og kravet om oplysning om den effektive rente; men naturligvis er der en række andre punkter, vi under udvalgsarbejdet må have drøftet nærmere.

Vi kan med hensyn til fortrydelsesretten stille det spørgsmål: var det ikke klogere at lade det være et led i markedsføringen? Det mener jo også udvalgets flertal; det er forbrugerrepræsentanterne, der vil have det på den anden måde. Vi ved, det er vidt udbredt, at der indrømmes fortrydelsesret. Vi er parate til at diskutere det i udvalgsarbejdet, men vores udgangspunkt er: lad det være et led i markedsføringen.

Vor stilling til obligatorisk oplysning om den effektive rente er derimod klar. Det er et absolut nej.

Rent politisk finder jeg denne sag interessant. Et udvalg har i flere år arbejdet på en betænkning. I udvalget var ikke blot interesse- og erhvervsorganisationer, men også repræsentanter for de berørte ministerier med. Og hvad ender det så med? Ja, selv om man

udtrykker en vis principiel sympati for tanken, så afstår man dog fra at fremsætte forslag herom. Jeg spørger: er det erhvervslivets betænkeligheder, der har gjort indtryk? Nej, ikke alene. Det, der slår hovedet på sømmet, og det ved ministeren også godt, er en bemærkning fra den største ekspert, vi har her i landet, finansministeriets rentekonsulent, dr. polit. Uldall-Hansen. Det er hans bemærkninger om, at man må nære store betænkeligheder ved at pålægge pligt til at foretage opstillinger og beregninger – som øjensynlig rummer større muligheder for fejltagelser, end man umiddelbart skulle tro – som får dette til resultat. Da det er kommet frem, melder endda justitsministeriets egen repræsentant i udvalget fra. Men der er to, der er standhaftige. Det er Forbrugerrådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og det er dem, ministeren støtter sig på i dag.

Den socialdemokratiske ordfører omtalte kun med få ord spørgsmålet om den effektive rente og mente åbenbart, at det hele var så enkelt. Jeg har lavet et regnestykke, som jeg gerne vil overrække til den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil bede om, at vi i udvalget får beregnet, hvordan forholdene er i det virkelige liv. Det vil interessere mig meget at høre, om ordføreren er i stand til selv at beregne det, og jeg vil også bede justitsministeren foretage en beregning af dette eksempel. Så snart jeg er nede fra talerstolen, skal regneeksemplet blive overrakt til begge.

Man argumenterer med, at man blot kan bruge tabeller, og at det nedsætter det betydelige arbejde. Det er en argumentation, der er uden bund i virkeligheden. Man siger, at i 99 pct. af alle afbetalingsager, der går i fogedretten, har der været tale om betaling med regelmæssige månedlige ydelser. Ja tak, det er altså de afbetalingshandler, der er nødlidende – måske netop fordi de er skematisk. Et af mine argumenter er, at dette lovforslag kommer til at betyde, at det ikke vil være muligt at betjene forbrugerne så godt, som tilfældet er, hvis man undlod at kræve den effektive rente beregnet, for man kan nemlig ikke – det fremgår af mit regneeksempel – tillade sig at have ikke-regelbundne betalinger.

Til allersidst, da min tid er ved at løbe ud, skal jeg blot sige, at den nye sanktionsbestemmelse, man foreslår, har for mig at se, når man sammenholder den med bestemmel-